

[Indenrigsministeren]

enkelte, også skal gælde i virkeligheden. Det vil jeg slet ikke afvise, men så må det altså bare stadig bero på Socialdemokratiets surhed. Jeg er ganske godt tilfreds med, at de retsregler, der er nedfældet i lovgivningen, eller som er uskrevne retsregler, reelt kan beskytte enkeltborgeren mod overgreb, også mod overgreb fra offentlige myndigheder.

Nu fik vi så forklaringen på, hvordan hr. Gravensen ser på tilsynsfunktionen og amtmanden. Amtmanden skal altså chikanere kommunalbestyrelsernes fornuftige arbejde på et område, vi her taler om, hvor der ikke er tvivl om ulovligheden.

Når ministeriet griber ind, er det ikke i sager, hvor der er tvivl om ulovligheden. Man kan spørge, hvordan man ved det i et ministerium, hvordan ministeren kan vide det. Det kan man selvfølgelig ved at spørge juridisk vidende, og i ministeriet er der ansat folk alene på de kvalifikationer, at vi ved, at vi har en opgave med tilsyn. Derfor ansætter vi vidende jurister til at løse den opgave.

Sådan er det også i statsamtterne. Der er faktisk ansat jurister ud fra den forudsætning, at de har viden og tilegner sig viden om tilsynene, også i det tilfælde, at amtmanden ikke selv er jurist. Man forventer altså her, at den offentligt ansatte løser den opgave, det er at bruge sin juridiske viden til at påse, om tilsynets kompetence giver mulighed for indgreb. Sikke dog en nedvurdering, hr. Gravensen, af juridisk vidende ansat i det offentlige system, som hedder statsamtet, når de åbernt kun er ansat efter hr. Gravensens mening for at chikanere fornuftige beslutninger i kommunalbestyrelserne!

(Kort bemærkning).

Gravensen (S):

Det skal ikke opfattes som en nedvurdering af nogle jurister hverken det ene eller det andet sted.

Men endnu en gang, måske for tiende gang, vil jeg gøre opmærksom på, at det specielle i de kommunale styrelsesregler, der ligger i kommunalfuldmagten, er noget, der er meget svært at håndtere.

Det er svært at sige, om en ting er rigtig eller ikke rigtig. Derfor spørger jeg ministeren direkte. Vil ministeren ikke give mig ret i denne opfattelse af den kommunale fuldmagt?

Jeg mangler endnu at få ministerens helt konkrete eksempler på, hvad der ligger som baggrund for, at det lovforslag skal køres igennem.

Det er ikke surhed fra vores side, men vi gør opmærksom på, at det i høj grad er manglende samarbejde fra regeringens side, når man tromler dette lovforslag igennem. Det er ikke det, vi har brug for. Vi har brug for større samarbejde, hr. minister.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil blot gentage over for hr. Gravensen min opfordring til at læse andet nummer af Juristen, februar 1990, og se, hvilke spørgsmål juridisk kyndige stiller om dette område i styrelsesloven, som vi her diskuterer.

Der er altså god juridisk baggrund for at ændre. Det er et hul i de eksisterende regelsæt, når en offentlig myndighed, der begår ulovligheder, kan unddrage sig den kompetence, som Folketinget har tillagt tilsynsmyndigheden, hvis man gør det nemt og hurtigt, og det vil sige ikke i åbenhed.

Den forskel, der måske er mellem det tilsyn, som Indenrigsministeriet kan udøve, og et tilsynsråd, er, at det er svært for et tilsynsråd at være samlet på det tidspunkt, hvor en kommunalbestyrelse træffer en beslutning, som måske ikke har været omtalt eller publiceret i dagspressen forinden.

Hr. Gravensen taler om kommunalfuldmagten, og hvordan man fortolker, hvad der er lovligt eller ulovligt, og det kan være svært.

Som hovedregel er det ikke særlig svært, når man ser tilbage i tiden, at få et billede af, hvad der er lovligt for kommunerne, og hvad der er ulovligt.

Netop, hvis der overhovedet blandt juridisk lærde kan være tvivl om det råd, de må give f.eks. til en folkevalgt forsamling, som de folkevalgte elementer i tilsynsrådet er, er det netop dér, kvaliteten kommer ind, ved, at man kan suspendere.

Hvis der er tvivl, kan man netop suspendere og sige, at før man begår en mulig ulovlighed, kan man bede den kommunale myndighed, kommunalbestyrelsen, om en redegørelse. Så har man tid til at vurdere helt konkret: Er der her tale om en ulovlighed, der er byrdefuld for tredjemand f.eks., eller er der noget, der ikke må anses for at være klart ulovligt?